

ולרבי עקיבא דאמר כולי -

And according to רבי עקיבא who says, etc.

Overview

The ר"ש cited a מחלוקת as to the criterion for paying קנס. According to ר"ש (this would exclude תופסין בה יש בה הויה בה התימני), however ר"ש בן מנסיא maintains that she must be an אשה הראויה לקיימה. The גמרא immediately explains that the difference between them will be if he is מאנס one of the חייבי לאוין (such as a ממזרת). According to ר"ש התימני they will receive קנס since קדושין תופסין (and certainly according to most opinions); however according to ר"ש בן מנסיא the חייבי לאוין will not receive קנס since they are not an אשה הראויה לקיימה. The ר"ש then asks, but according to ר"ע who maintains that אין קדושין תופסין, then מאי בינייהו. Seemingly the question is that if ר"ש התימני and ר"ש בן מנסיא both agree with ר"ע, then by חייבי לאוין, both would also agree that she receives no קנס, since (according to ר"ע) אין קדושין תופסין בה. Our תוספות will show that this cannot be the גמרא's question.

תוספות asks:

ואף על גב דרבי שמעון התימני פליג בהדיא ארבי עקיבא בהחולק (יבמות דף מד. ודף מט.) -
And even though that ר"ע explicitly argues against ר"ש התימני in פרק חייבי לאוין, and maintains that there is no ממזר מחייבי לאוין (or חייבי עשה וכו'), only from חייבי עשה (or חייבי מיתות ב"ד), so how can the גמרא ask 'what is the difference according to ר"ע', when שמעון התימני does not agree with ר"ע?! There will always be a difference between שמעון התימני and ר"ש בן מנסיא who (argues on ר"ע and) maintains that חייבי לאוין (and certainly by חייבי עשה) will be מחייב קנס by חייבי לאוין (and even not by חייבי עשה), since she is not an אשה הראויה לקיימה, for it is forbidden to him to live with her (even if קדושין is תופס).

גמרא answers that the question is not on שמעון התימני, but rather the גמרא -

הכא לרבי שמעון בן מנסיא פריך -

Here is asking (only) on ר"ש בן מנסיא -

דאי סבר כרבי עקיבא מאי בינייהו פירוש² ביו לרבי שמעון התימני -

¹ The משנה in החולק reads: איזהו ממזר; כל שאר בשר שהוא בלא יבא דברי ר"ע, שמעון התימני אומר כל שחייבים עליו כרת בידים שמים והלכה כדבריו וכו'. A child is a ממזר, only if he is born from a union who, as the גמרא states in יבמות כט,ב, is not an אשה הראויה לקיימה. Therefore according to שמעון התימני, that a ממזר is only חייבי עשה and not חייבי לאוין, this indicates that קדושין תופסין is קדושין תופסין; as opposed to ר"ע who maintains that אין קדושין תופסין. See following תוספות ד"ה חילולין for additional details.

² The term פירוש is (usually) used by תוספות to indicate that the explanation is not as it initially seems. The question מאי בינייהו cannot be understood in its regular manner. There will always be a difference between ר"ש התימני and ר"ש בן מנסיא (by חייבי לאוין, etc.) as mentioned previously (in the first paragraph). The

That if he (ר"ש בן מנסיא) will agree with ר"ע that אין קדושין תופסין בחייבי then **what will be the difference between them; meaning,** what will be the difference between **him, ר"ש בן מנסיא, and ר"ש התימני** -

דמדנקט ראויה לקיימה ולא נקט שיש בה הויה -

For since ר"ש בן מנסיא mentioned that the woman should be 'fit to be kept in a marriage' and he did not mention that she should be a woman 'that the man can be מקדש' (as ר"ש התימני said) -

משמע דיש שאין ראויה לקיימה ויש בה הויה -

This indicates that there can be a woman who is לקיימה and nevertheless יש בה הויה.⁴ However if ר"ש בן מנסיא would agree with ר"ע that אין קדושין תופסין בחייבי לאוין (or even עשה עשה), then there can be no woman who is לקיימה and אין יש בה הויה (a חייבי לאוין [or (even חייבי לאוין)] is also לקיימה). The גמרא therefore is asking why was it necessary for ר"ש בן מנסיא to have a different לימוד than ר"ש התימני – or מאי בינייהו – what difference does it make which לימוד is used by ר"ש בן מנסיא.

Summary

The question מאי בינייהו is why did ר"ש בן מנסיא choose a different לימוד that ר"ש התימני, when seemingly there will be no difference (according to ר"ע).

Thinking it over

How is the question מאי בינייהו understood without תוספות; and how is it understood according to תוספות?

question מאי בינייהו is why did ר"ש בן מנסיא choose a different לימוד (of ראויה לקיימה) when seemingly he could have used the same לימוד (of יש בה הויה that שמעון התימני uses), if ר"ש בן מנסיא agrees with ר"ע.

³ There is no known source as to what ר"ש בן מנסיא maintains concerning קדושין תופסין בחייב לאוין וכו'.

⁴ ר"ש is arguing with ר"ש התימני who maintains that the criterion for קנס is הויה. However ר"ש disagrees and maintains that the criterion is not יש בה הויה, but rather הראויה לקיימה; indicating that even if יש בה הויה, however, if she is not לקיימה, she receives no קנס. This indicates that there are such women. The גמרא challenges that if ר"ש בן מנסיא would agree with ר"ע, then there, seemingly, can be no such woman.